

I

(Informacja)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 29 czerwca 2004 r.

w sprawie C-486/01 P: **Front national przeciwko Parlamentowi Europejskiemu** ⁽¹⁾

(Odwołanie — Zgłoszenie utworzenia grupy politycznej w rozumieniu art. 29 ust. 1 regulaminu Parlamentu Europejskiego — Brak pokrewieństwa politycznego — Rozwiązanie ze skutkiem wstecznym grupy TPN — Odwołanie wzajemne — Wykładnia artykułu 230 ustęp 4 WE — Pojęcie decyzji dotyczącej „bezpośrednio i indywidualnie” osoby fizycznej lub prawnej — Niedopuszczalność skargi wniesionej przez krajową partię polityczną)

(2004/C 217/01)

(język postępowania: francuski)

W sprawie C-486/01 P Front national z siedzibą w Saint-Cloud (Francja), (adwokaci: F. Wagner oraz V. de Poulpiquet de Brescanvel), mającej za przedmiot odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (trzecia izba w składzie powiększonym) z dnia 2 października 2001 r. w sprawach Martinez i in. przeciwko Parlamentowi (T-222/99, T-327/99 i T-329/99, Zb.Orz. str. II-2823) zmierzające do uchylenia tego wyroku, w której drugą stroną postępowania był Parlament Europejski (pełnomocnicy: G. Garzón Clariana, J. Schoo oraz H. Krück), strona pozwana w postępowaniu w pierwszej instancji, Trybunał (wielka izba) w składzie: V. Skouris, prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans (sprawozdawca), A. Rosas, J.-P. Puissochet i J. N. Cunha Rodrigues, prezesi izb, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr i R. Silva de Lapuerta, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 29 czerwca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 2 października 2001 r. w sprawach Martinez i in. przeciwko Parlamentowi (T-222/99, T-327/99 i T-329/99) zostaje uchylony w zakresie, w jakim uznaje skargę Front national za dopuszczalną (sprawa T-327/99).
- 2) Skarga Front national w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 14 września 1999 r. dotyczącej wykładni art. 29 ust. 1 regulaminu Parlamentu oraz

rozwiązania, ze skutkiem wstecznym, „Grupy technicznej posłów niezrzeszonych (TPN) – Grupy mieszanej” zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

- 3) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie odwołania złożonego przez Front national od wyroku, o którym mowa w punkcie 1 niniejszego rozstrzygnięcia.
- 4) Front national zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Parlament Europejski zarówno w niniejszej sprawie, jak w sprawie wstrzymania wykonania zaskarżonego wyroku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 84 z 6.4.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 8 lipca 2004 r.

w sprawach połączonych C-502/01 i C-31/02 (wniosek Sozialgericht Hannover i Sozialgericht Aachen o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): **Silke Gaumain-Cerri przeciwko Kaufmännische Krankenkasse - Pflegekasse i Maria Barth przeciwko Landesversicherungsanstalt** ⁽¹⁾

(Zabezpieczenie społeczne — Swobodny przepływ pracowników — Traktat WE — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Świadczenia na pokrycie ryzyka potrzeby korzystania z usług opiekuńczych — Uiszczanie przez zakład ubezpieczający koszty usług opiekuńczych składek na ubezpieczenie na wypadek starości na rzecz osoby trzeciej świadczącej usługi opiekuńcze osobie korzystającej z tych usług)

(2004/C 217/02)

(język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawach połączonych C-502/01 i C-31/02, mających za przedmiot skierowane do Trybunału na mocy art. 234 WE

przez Sozialgericht Hannover (Niemcy) (C-502/01) i Sozialgericht Aachen (Niemcy) (C-31/02) wnioski o wydanie w ramach zawisłych przed tymi sądami sporów między Silke Gaumain-Cerri i Marią Barth a Kaufmännische Krankenkasse - Pflegekasse, Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz, orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni przepisów Traktatu WE i prawa wtórnego odnoszących się do swobodnego przepływu obywateli Unii, zwłaszcza rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. 1997, L 28, str. 1), Trybunał (druga izba), w składzie C. W. A. Timmermans, prezes izby, J.-P. Puissochet (sprawozdawca) i R. Schintgen, F. Macken i N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 8 lipca 2004 r. wyrok, który zawiera następujące rozstrzygnięcie:

WYROK TRYBUNAŁU

(pełny skład)

z dnia 29 czerwca 2004 r.

w sprawie C-110/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Radzie Unii Europejskiej⁽¹⁾

(Pomoc rządu portugalskiego dla hodowców trzody chlewnej — Pomoc mająca na celu umożliwienie dokonania zwrotu pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem — Decyzja Rady uznająca taką pomoc za zgodną ze wspólnym rynkiem — Bezprawność — Art. 88 ust. 2 akapit trzeci WE)

(2004/C 217/03)

(Język postępowania: francuski)

- 1) Świadczenie dokonane przez zakład ubezpieczający koszty usług opiekuńczych, polegające na uiszczeniu składek na ubezpieczenie na wypadek starości na rzecz osoby trzeciej, która świadczy usługi opiekuńcze osobie korzystającej z usług opiekuńczych w miejscu jej zamieszkania w okolicznościach mających miejsce w sprawach przed sądem krajowym, stanowi świadczenie w razie choroby na korzyść osoby korzystającej z usług opiekuńczych objęte rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r.
- 2) O ile chodzi o świadczenia z niemieckiego ubezpieczenia kosztów usług opiekuńczych, przyznane w okolicznościach mających miejsce w sprawach przed sądem krajowym ubezpieczonemu zamieszkującemu na terytorium Państwa właściwego lub osobie zamieszkującej na terytorium innego Państwa Członkowskiego i objętej tym ubezpieczeniem jako członek rodziny pracownika, to zarówno Traktat, zwłaszcza art. 17 WE jak i rozporządzenie nr 1408/71 w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem nr 118/97 sprzeciwiają się temu, aby właściwy zakład odmówił uiszczenia składek na ubezpieczenie na wypadek starości na rzecz obywatela Państwa Członkowskiego spełniającego rolę osoby trzeciej świadczącej usługi opiekuńcze uprawnionemu do tych świadczeń z takiego powodu, że ta osoba trzecia lub wyżej wymieniony uprawniony zamieszkują w Państwie Członkowskim innym niż Państwo właściwe.

W sprawie C-110/02, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: F. Santaolalla Gadea, D. Triantafyllou i V. Di Bucci) przeciwko Radzie Unii Europejskiej (pełnomocnicy: J. Carbery i F. Florindo Gijón), popieranej przez Republikę Portugalską (pełnomocnicy: L. Fernandes i I. Palma) oraz przez Republikę Francuską (pełnomocnicy: De Bergues i F. Milion), mającej za przedmiot wniosek o unieważnienie decyzji Rady 2002/114/WE z dnia 21 stycznia 2002 r. upoważniającej rząd Portugalii do udzielenia pomocy portugalskim hodowcom trzody chlewnej, którzy byli beneficjentami środków przyznanych w roku 1994 i 1998 (Dz.U. L 43, str. 18), Trybunał (pełny skład), w składzie V. Skouris, prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet i J. N. Cunha Rodrigues, prezesi izb, A. La Pergola, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr i K. Lenaerts (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 29 czerwca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

- 1) Decyzja Rady 2002/114/WE z dnia 21 stycznia 2002 r. upoważniająca rząd Portugalii do udzielenia pomocy portugalskim hodowcom trzody chlewnej, którzy byli beneficjentami środków przyznanych w roku 1994 i 1998, zostaje unieważniona.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Portugalska i Republika Francuska pokrywają koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 84 z 6.4.2002.
Dz.U. C 109 z 4.5.2002.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z dnia 1 czerwca 2002.